

מנהגי אכילות בתקופה של ספירת העומר

בין פסח לשבועות אין חגיגות, לא אירועי שמחה משפחתיים, לא מתחתנים ונוהגים שלא להסתפר. מדוע?

היו שסברו כי תקופה זו שבין פסח לשבועות היא תקופה קריטית לעובדי האדמה, ואז נגזר יכולם לברכה או לקללה. מזג האוויר בעונה זו, השפעתו רבה על גידולי האדמה. עם ישראל שישב על אדמתו היה ברובו עם של איכרים, ולכן היו הכל מוטרדים בדאגה ולא נתפנו לכל דבר של שמחה.

ביום השלושים ושלושה (ל"ג) לעומר נפסקים מנהגי האכילות, ועורכים בו חופות וחגיגות נישואין.

מנהג שנתקבל מימי האר"י הוא להביא למירון בל"ג בעומר את הילדים שמלאו להם שלוש שנים ולספר שם לראשונה את שער ראשם.

בעדות הספרדיות יש המקילים בחומרת מנהגי האבלות בימי הספירה אחרי ל"ג בעומר.

חספורה בל"ג בעומר. מתוך ספר מנהגים. אמסטרדאם 1729

לא לפרסום

מספר 1021
ט"ז באייר תשמ"ז 15.5.87 כפר הנושא
עלון פנימי

מזל טוב... מזל טוב

ימי הולדת

- 17/5/87 גליה טובס
רן כץ
נוגה לפשיץ
יסמין מלינה
18/5 מקס מדר
פיל גליק
19/5 פם מנדז'יגורסקי
עליזה דויל
חן בן-רות
20/5 טוני משיח
שירית דיבולט
21/5 אלק קולינס
עודד ליפא
22/5 תומר ויטהס
23/5 חנה מסר
צבי קנטור

ימי נישואין

- 17/5/87 בתיה ומאיר ריינס
23/5 פנינה ומופטי ליפשיץ
גוסטי וג'ו ריפקינד

ל"ג בעומר:

- רותי ודורון כהן
ליאורה ויהל עטיר
רינה ומכאל כהן
נעה ואפרים מעין
אסתר ואבי נצר
נעמה וגרשון מדר
עירית וטוני ינטס
אורלי ורונן ירון

מה נשמע?

* נתחיל בהמשך מיום העצמאות. תמיד ישנה הרגשה ש"א אמרנו די. ובכך, נתן וקרן רוצים שאבקש בשמם. אבל שאדגיש שלא הם אמרו... שלא כל כך נוח להם אחרי ההופעה שלהם, כך, בחג העצמאות על הבימה. ומבקשים להתנצל אם פגעו במישהו איכשהו, מתישהו... איזה אמנים רגישים לנו.

ניה אתה אומר, דודו?

* והיום - המשלוחים בעיצומם. דדוש, יוסי מ. רג'ון כ. מתהלכים סהרוריים במשך היום. אז תבינו.

* ואז הודלף לי ממקורות רציניים שבאחד הלילות התחרו לול נגד לול בהעמסות, ובלול שעבדו מתנדבים בעיקר ניצחו את הלול של החברים. בכלל, בוב הארט אומר שיש הפעם קבוצת מתנדבים מאוד חיובית ורצינית, כמו שלא היתה הרבה זמן. ושוב לצד השני, יש לציין בהדגשה ובהערכה שזקני המשק עדיין משתתפים במשלוחים במלוא אובם והדרם. ישר כוח.

* שרה (הסדרנית) מוסרת שבאבוקדו בית יוצאים למילואים, ומי שרוצה להמריא לצמרות העצים על גבי קטפת ולתת יד, מוזמן אליה או לטוני ודובי, ששומרים על הבית.

* ובמפעל משחקים...

ומייקל כ. מספר לי שאביך, ושגם אתם תבינו: באילת מתקיימת כל שנה תחרות בין מפעלי ההסתדרות, ומשתתפים בה אלפי אנשים ממאות מפעלי ההסתדרות, בענפי ספורט שונים. מכאן נשלחה קבוצה של משחקי ברידג' (כמובן). אדי, ג'ף, הנרי ש. ושלופה (המיועד למפעל?!). ובמשחקי הזוגות הגענו למקום ה-2 מתוך 130 זוגות. במשחקי הקבוצות הגענו למקום הרביעי. החברים שלנו לבשו טריינינג עבה שעליו מודפס בחום ובפטריות "הבוניס", ובאילת הטמפרטורה 38°.

* ברוך כהן קפץ לארה"ב. שיחזור בשלום ובמקום טוב גם הוא.

* אביבה ג. מוסרת שבאחד ביוני שתחילה ההעברה לבתים החדשים בשעה טובה. (יש לי הרגשה שזו בדיחה או חידה - ש.ש.)

* שנת ההכשרה יוצאים לסמינר איד ולוגי השבוע, ב'אפעל', סמינר בו ישתתפו שנות הכשרה של הבונים/דרור מכל רחבי העולם. מרשים, לא אלישע כמובן יהיה שם גם כן.

* ומרחבי העולם מגיעים אלינו גם מבקרים: יגאל ולורה הגיעו עם התינוקות. עמרי קופ בן-אבי, זוכריסל הבן של לילה, יבוא לביקור קצר, פעם ראשונה ב-10 שנים. אז אם אתם רואים את לילה ככה-ככה תבינו.

הייתי רוצה לאמור 'ושבו בנים לגבולם', אבל - עוד חזון למועד.

* נורית אורן גם היא קיבלה ציון 100 (חסר מאות כאן?) על עבודה על מרוס. גם ד"ר צבי אילן, גם ב'אורנים' וגם כאן בבית מתפעלים. יפה, נורית.

* ואסיים בטון תאטרואלי.

ב"סוף שבוע" - טלביזיה ביום ר' (הערב) כאשר קוראים איגרת זו, בשעה 20.30... תוכלו לראות את רות נאי וחבריה בקטע מהצגה של 'סדנת הגליל', בו היא משתתפת. "אתה יכול לשרוק עד מחר בבוקר", שם ההצגה, ואם יש לכם ביקורת או שאתם רואים, שומעים, קוראים בעיתונות ביקורת, אנא הביאו אותה לשחקנית. רות מעוניינת.

* ומהמרפאה מוסרים שתהיו בריאים כולכם. ובברכת שבת שלום,

שושנה שרקי

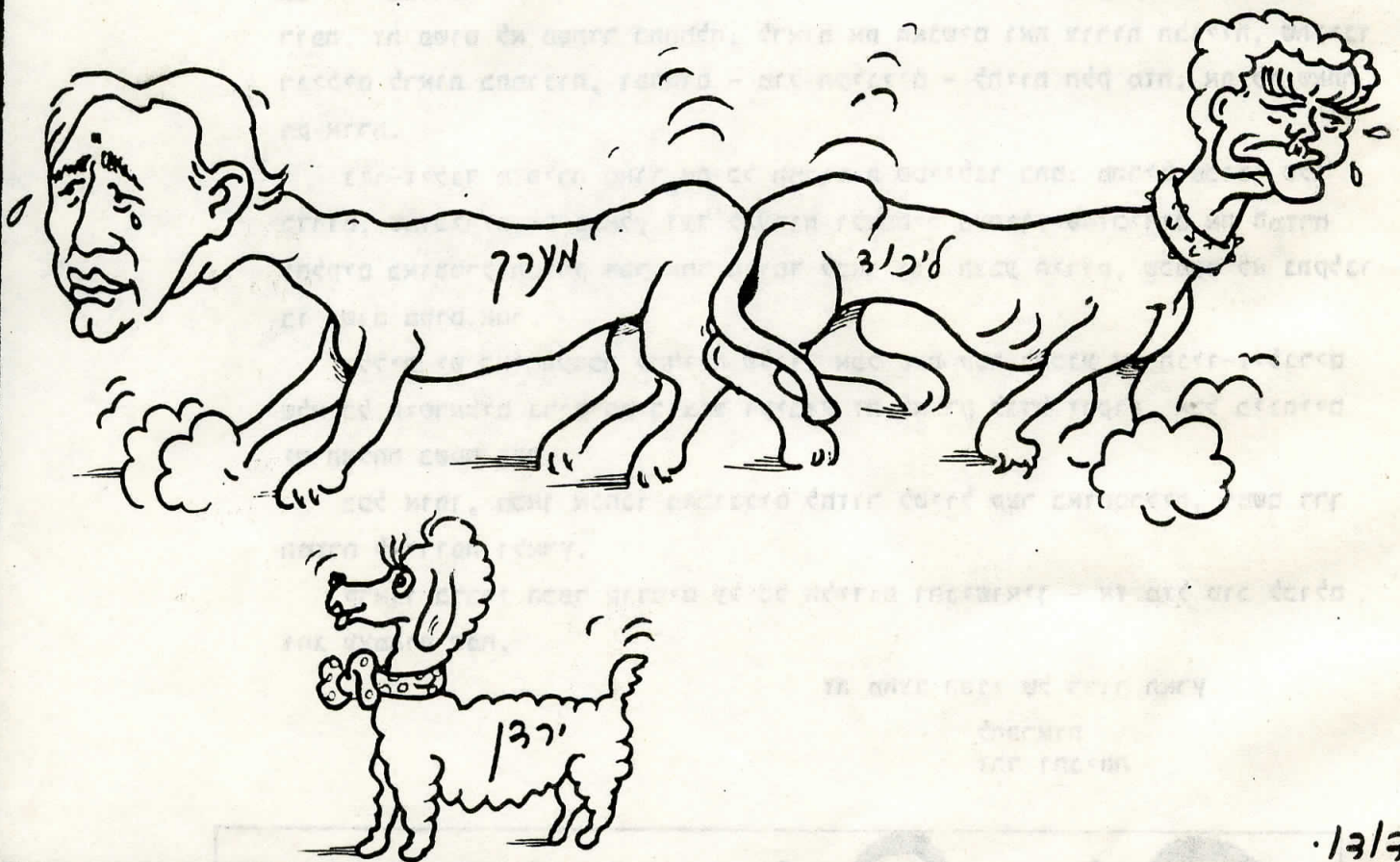
נ.ב. לא רוצה להכניס את זה ממש ב"מה נשמע" אבל חייבת לספר לכם סיפור ששמעתי ביל-דוטי בראש-פינה, והוא עולה מדי פעם בראשי, כמו בשבועות האחרונים. את הסיפור תמיד סיפרנו כשאנחנו טובלים במימי הכינרת, כולנו ילדים, לא יודעים לשחות, עומדים על הברכיים ומספרים:

הסיפור של שושנה: בגהינוס, כך שמענו, יש בור מלא ח... שבו שמים את האנשים שמגיעים לשם. עכשיו, כל פעם כשמוסיפים מישהו לבור, עולה המפלס והח... כבר מגיע עד לשפה התחתונה.

אז יוצא שכולם מסתובבים שם בשקט, בפה קפוץ, הולכים על בהונות ואומרים: "לא לעשות גלים - לא לעשות גלים".....

ולא עושים גלים. ש.שרקי

כמו כלבים מחוברים

1/3/7

"מהצד השני של כדור הארץ"

כפר הנשיא, ערב טוב!

קצת קשה לכתוב לכמות כזו גדולה של אנשים בבת אחת, אבל אחרי 7 חודשים מחוץ לקו הגיע זמן להשמיע איזה ציוץ.

כרגע אנו נמצאים בניו-זילנד, לא רחוק מהאיזור שהיתה בו רעידת-אדמה לפני כמה חודשים. לא שאנחנו מחפשים צרות, אבל ניתן לראות פה הרבה הרי געש, חלקם פעיל וחלקם לא, ודי הרבה גייזרים וכל מיני מעיינות חמים, ככה שזה די מעניין. בניו-זילנד הגענו אחרי 3 חודשים במזרח הרחוק - נפאל, בורמה ותיילנד, אחרי 3 חודשים באוסטרליה, יסלחו לנו האוסטרלים שבמשק - אבל המדינה הזו היתה קצת גדולה עלינו ולא כל-כך הסתדרנו עם המרחקים שבה.

מהמזרח בהנינו מאוד. זה פשוט עולם אחד של מנהגים וצורות חיים שונות, במיוחד בבורמה ותיילנד. אנחנו מתכננים לחזור לתיילנד לתקופה קצרה בדרך לאי-רופה. זה פשוט לא מסתדר בהתחלה, לראות את האנשים ואת צורות הבנייה, שהיינו רגילים לראות בתמונות, ופתאום - מול העיניים - להיות חלק מזה, אפילו שאתה רק אורח.

ניו-זילנד מזכירה מאוד את כל המקומות שטיילנו בהם: מהרים מכוסים שלג בדרום, שמזכירים את נפאל, ועד ליערות ולצמחיה בצפון, שמזכירים את המזרח וחלקים באוסטרליה. רק דבר אחד מיוחד לכאן וזה הצבע הירוק, שכמעט לא נתקלנו בו בשום מקום אחר.

כללית יש כאן הערכה למדינה שלנו, אבל קצת קשה לשכנע את הניו-זילנדים שלא כל הישראלים גרים בקיבוצים וקיבוץ זה לא רק לגדל ירקות. אבל בינתיים יש הצלחה בשטח הזה.

בכל אופן, מכאן אנחנו מתכננים לחזור לטיול קצר באוסטרליה, ומשם דרך המזרח לאירופה ולארץ.

קראנו בדברי הכפר קודמים על כל הלידות והנישואין - אז מזל טוב לכולם וחג עצמאות שמח.

זה מהצד השני של כדור הארץ

להתראות
זהר וחניטה

נ ר - ז י כ ר ו ן

זייט באייר - מר אוטו נאי
כ״א באייר - מר מאיר פיליפס

על "גג העולם"

שוב שלום בית יקר ותושביו.

אחרי חניית ביניים בהונג-קונג שופעת החניות, התיירים וגורדי-השחקים, שמנו פעמינו לסין. באוניה הפלגנו כמשך 3 ימים לשאנגהיי. בעיר ניתן לראות בתים בסג-נון אירופאי, ששימשו את סוחר המשי והאופיום אשר הגיעו לסין כשזו פתחה את שערית. ברחובות העיר, על עצים ומיתקנים, תלויה כביסה לייבוש ובחצרות מסובכות תרנגולות. על שפת הנהר העובר בתוך העיר מתאספים המוני אנשים למפגש ול-בילוי.

ציפינו לראות בסין עדויות לתרבות העשירה ורבת ההשפעה, אך כשהגענו למדנו כי מאז המהפכה התרבותית וחילופים בשלטון, שינתה סין את פניה. מעטים המקדשים שנותרו שלמים ופעילים, לעומת זאת עדיין נראים האזכורים חשובים בכובעי-קש, מחוד-דים ועובדים בביצות האורז. תעשיית המשי, השטיחים והקרמיקה עדיין פורחת, בעיקר ליצוא.

בערים; שאותן ביקרנו בתחילת הטיול, מצאנו שהאנשים אינם מסבירי פנים ואינם נוטים לעזור (מיאו - שפירושה לא, היא מילה שלרוב שגורה בפה). חיים חיים פשוטים ועוסקים בענייני היום-יום בלבד; לבושים שכבות של בגדים, שיצאו מה-אופנה לפני שנים רבות, אם אי-פעם בכלל היו באופנה. לקראת סוף טיולנו, כשהגענו לדרום, שם זרחה השמש רבו דוכני האננס והגלידה, האווירה היתה נעימה יותר והאנשים חביבים יותר.

לא עזבנו את סין לפני ששהינו בעיירה קטנה השוכנת למרגלות הרים יוצאי-דופן ומרשימים, הטיפוסיים כל-כך לסין ולציורים המאפיינים את הארץ.

חצינו את סין לרוחבה והגענו לטיבט - גג העולם. חורף יבש וקר, קר מאוד, אך השמיים כחולים והשמש מקרינה מחומה. לאזה, עיר הבירה, ממוקמת בעמק. על העמק סוגרים הרים חשופים וקרחים מצמחיה. רוב פיסגות ההרים מכוסות בשלג ולפעמים גם בעמק יורדים פתיתי שלג.

טיבט נשלטת ע"י סין, אך עדיין נשמר ייחודו של העם, עם שעבר תקופות קשות של השתלטות זרים. הטיבטים אנשים בעלי חן, גם אם לבושים כלוי ומלוכלך, תמיד תב-ריק אבן-חן השזורה בשיער או תלויה על צוואר. לבושים במעילים העשויים מעור וצמר-כבשים, נעולים במגפיים צבעוניים, חבושים בכובעי פרוות-שועלים, ותמיד חיוך רחב על פניהם. האמונה חדורה בהם עמוק ותופסת חלק נכבד בחייהם. השנה הטיבטית החדשה החלה בזמן שהותנו שם. זוהי תקופה מאוד חשובה ויקרה להם והם דאגו לשתף גם אותנו, הזרים, בשמחות ובחגיגות.

המרכז הרוחני של טיבט הוא בלאזה ב"ג'וקנג" - מקדש עשיר בתכולה וגדול; בשלוש קומותיו נמצאים כמה עשרות חדרים, בהם יושבים ברוב פאר והדר פסלים של אלים ואנשים דגולים, מצופים בזהב ואבנים טובות. עולי הרגל באים מכל קצות הארץ, מצ-טופפים במשאיות פתוחות, נוסעים בדרכי עפר בין הרים בקור העז, וחלקם אף עושים את הדרך הארוכה, בת מאות הק"מ, ברגל ללאזה. המאמינים מבקרים במקדש המרכזי ובשאר המקדשים אשר בסביבת לאזה. איתם מביאים הם מתנות, בעיקר חמאת יאק ושעורה ("סמפה").

הורשמנו מאווירת הקדושה ב"ג'וקנג" ונהנינו ללכת עם ההמון הרב בין דוכני השוק, הסובבים את המקדש. הטיבטים מאמינים שעל-יד הקפת המקדש הם צוברים נקו-דות זכות לעולם הבא. אם כך, גם לנו נוספו מהן כמה וכמה...

ביקרנו בארמונות הקיץ והחורף של הדלי-לאמה. הדלי-לאמה, עד השתלטות הסינים, היה המנהיג הרוחני והפוליטי של טיבט. כיום הדלי-לאמה ה-14 חי בהודו, לשם הוא ברח ובעקבותיו עוד אלפים. ארמונות מפוארים וגדולים, מקושטים וצבעוניים. כמו-כן ביקרנו במינזרים, בהם נמצאים מקדשים ומגורי הלאמות (הנזירים), לאמות מכל

(על גג-העולם - המשך)

הגילאים, בגלימות אדומות וראשים מגולחים. מרבית המינזרים והמיקדשים נהרסו במהפכה התרבותית, אשר התחוללה בסין ובטיבט, ועכשיו חלקים נכנים מחדש.

ברגל, במשאיות פתוחות או רכובות על אופניים, יצאנו לטיול בכפרים הסובבים את לאזה. בתי הכפר עשויים מבוץ, צבועים כלכן ודגלים צבעוניים מתנוססים על גגותיהם. בחצרות הבתים, בין ערימות הקש והזרדים, מסתובבות להן חיות הכפר. נהנינו מהאווירה השלווה השוררת בכפרים. אנשי המקום הסבירו לנו פנים, היו מזמינים אותנו לבתיהם ומכבדים אותנו בכל טוב. פעם אף הזדמן לנו להשתתף בחתונה טיבטית.

האירוע המרכזי של השנה החדשה התרחש יום לפני עזיבתנו. על ארבעת צד יו של ה"ג'וקנג" העמידו לוחות-עץ, עליהם עוצבו דוגמאות ופסלים, צבעוניים ומרשימים, העשויים מחמאת יאק. אלפי המאמינים בטורים ארוכים הקיפו את המקדש, בכדי לחלוק כבוד ולהביט בעבודות האומנות, אותן הכינו הנזירים. החמאה הובאה על-ידי המאמינים למקדש כתרומה לשנה החדשה. במקום שררה אווירה של שמחה והתרגשות.

למוחרת, בלב כבד, עזבנו.

כרגע נמצאות בתילנד והשאר יסופר....

אוהבות, מתגעגעות
וזוכרות תמיד את הבית

נ י ר ה ו ע נ ת

זה חסר לי!

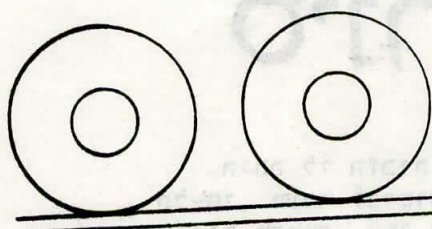
לפני זמן לא רב נעלמה מעינינו (הציבורית והפרטית-אישית) כותרת הבזלת הנפלאה, עם ארבע המנורות החקוקות בתוך האבן. מאז גילו אותה והביאו אותה למשק, היא היתה לחלק בלתי-נפרד מנוף קיבוצנו. מדי יום הזכירה לנו, בתת-מודע, את עברנו המפואר ואת הקשר ההיסטורי למקום הזה.

אלה הן מילים גבוהות - אך כך הרגשתי אני, מבלי לחשוב על זה הרבה - עד שראיתי שהכותרת איננה עוד במקומה. פעם זה היה ברחבה שבין העמודים, ולאחרונה תחת עץ, על-יד ספסל על הדשא הגדול.

עכשיו היא עומדת בפארק הארכיאולוגי, ביחד עם מימצאים יפים אחרים, שביום אחד בוודאי יהיו מסודרים כראוי. אבל לפארק הולכים רק מספר פעמים בשנה, ואפילו אז לא תמיד לכל פינה.

בקשתי היא שלכותרת המנורות הזאת יוקצה מיטטח כבוד בתכנון הסביבתי של חדר האוכל/אולם ההתכנסות. אז שוב נוכל לקבל כמובנת מאליה את זכותנו להזין את עינינו בגוש בזלת נהדר זה.

א ל ז ה

גלגלים

בתקופת החלמתו של איזי (שיהיה לנו בריא!) אנו דואגים לדיווח על שימוש ברכב (של חברים וענפים). כדי לעזור לנו בפיענוח ה"שירבוט" ועל-ידי כך למנוע שגיאות, אנו מבקשות את עזרתכם:

- (1) כתוב ברור ככל האפשר!
- (2) אם יש לך שם "משותף" במשק (כמו - דוד, דני, אריאלה, כהן, קרול, אורי) - כתוב את השם המלא (פרטי ומשפחה), אפילו אם דרושות שתי שורות לכך.
- (3) אם הנסיעה מוגדרת כמשפחתית (ביקור הורים, נכדים) או כנסיעה לנמל התעופה (לוד), תרשום זאת בשוליים השמאליים, אחרי התאריך, ותרשום את יתר הפרטים כרגיל.

לידיעת הציבור: עבור נסיעות פרטיות משלם החבר מחיר מסובסד (כיום 0.11 ש"י) עד שמצטבר אצלו מרחק של 1200 ק"מ. מעבר למספר זה של ק"מ הוא יחוייב בתעריף לא מסובסד (0.30 ש"ח לק"מ). בעניין נסיעות מיוחדות (לוד, ביקורים משפחתיים וכד') משלם החבר 11 אג לק"מ לא יחוייב בקילומטרג'. פרטים בזכאות וכמות נסיעות מסוגים אלה ניתן לברר בוועדת החברה.

בעניין בירור חיובים, אנא פנו אלינו בהקדם האפשרי. במידה ונפלה טעות, יזוכה החבר (גם בכסף וגם בקילומטרג') בהתאם.

בתקווה שתעזרו לנו לעזור לכם....

שלומית פ.
קרול ל.

שינוי קל בשעות הקבלה במרפאה:

יום ב' בבוקר יוקדש לנקיון השבועי במרפאה,
לכן המרפאה תיפתח לקהל רק בין השעות 11.00 - 13.00.

במקום השעות החסרות בבוקר תקבלנה האחיות קהל
בין 16.00 - 18.00 (בשעות מרפאת הרופא).

סיוור מעניין.

היתה לי הזכות להשתתף בסיוור במרכזי האומנות בארץ, במסגרת חוג הקרמיקה של תל-חי. מעבר לביקורים במוזיאונים בירושלים ותל-אביב, שהם בעצמם חוויה - אפילו חוויה מהממת, כמו התערוכה של פסלים מודרניסטיים בבית הלנה רובינשטיין - ובכן, מעבר לכל אלה ברצוני לספר על שני מקומות שונים לגמרי, שהשאירו עלי רושם.

קודם כול ביקור בפארק התעשייה בתפן של סטיב ורטהיימר. זהו איזור תעשייה של כ-10 מפעלים, שהם בקירבת אחד לשני, וביניהם מפריד שטח של דשאים וצמחיה מטופחים. מפוזרים בכל האיזור וגם בתוך המבנים עצמם ישנם פסלים, בעיקר בפיסול סביבתי, מחומרים כמו אבן, עץ או ברזל וכמו-כן תערוכות של צילומים וציורים בתוך המבנים. הכול נקי ומטופח, כמעט כמו בבית-חולים. אני נדהמת. תעשייה מזוהה אצלי תמיד עם לכלוך, אבק, ועשן ופסולת. ועובדה - אפשר גם אחרת.

המקום השני שהרשים אותי היה בית-קפה קטן - "בית התה" שמו - במרכז ירושלים. כפי שמעיד גם שמו, זהו מקום לשתיית קפה או תה, כמו שיש רבים כמוהו. אך המיוחד שבו, שמנהלת אותו קרמיקאית אחת, שאל הסטודיו שלה מובילות כמה מדרגות מעל "בית התה". כל הכלים, שבהם היא מגישה את האוכל, הם מעשה ידיה: הכוסות, הכדים, הקערות ואף השולחנות מקרמיקה. במדפים שלאורך הקירות היא מציגה את עבודותיה למכירה.

בשני המקומות האלה מצאתי שילוב מוצלח של יעילות ואסתטיקה, של המועיל עם היפה. ואש פעם נחליט להפוך את הפארק שלנו ומתקניו לענף רווחי - בצורה כזאת הייתי רוצה לראות אותו.

י ע ל ב.

כרטיסי ברכה לראש השנה.

לחברים שלום,

מאחר ומדי שנה חברים רבים מביעים את אי-שביעות רצונם מהתמונות המופיעות

על כרטיסי "שנה טובה" של המשק, בכוונתנו לערוך נסיון חדש.

כל חבר וחברה, אשר ברשותם צילום או ציור - שחור-לבן או צבעוני - שלדעתם

מתאים להופיע על כרטיסי "שנה טובה", יעביר אותו אלי עד לתאריך 20.5.87.

כל התמונות תיתלנה במועדון החברים ולידן תופיע רשימה. החברים יוכלו לגשת

להתבונן בתמונות ויתנו להן ניקוד על-פי שיקול דעתם. (את מירב הנקודות

לתמונה המתאימה ביותר, לדעתם, וכך בסדר עדיפות יורד).

התמונה המתאימה ביותר תקבל 5 נקודות, הבאה אחריה - 4 נקודות

וכך הלאה.

לאחר תקופה של פ שלושה שבועות, תורדנה התמונות. אלה שזכו למירב

הנקודות תהיינה התמונות של כרטיסי הברכה של המשק.

בדבר שאלות נוספות ניתן לפנות אלי.

ד ל י ה ב.

קייטנת אלי"ן.

אנחנו מתכננים גם השנה לקיים את הקייטנה לילדי אלי"ן במתכונת שהפכה כבר למסורת. פנינו בינתיים למשפחות שאימצו ילדים לפני שנה. יש כאלה שכבר מארחים אותו הילד מספר שנים, ולפחות משפחה אחת נוסעת באופן סדיר במשך השנה לבקר את הילד "שלה".

אין לכם מושג כמה הילדים האלה מחכים לקייטנה הזאת. מבית החולים מוסרים לנו שבמשך השנה עולים שוב ושוב זכרונות מן הקייץ הקודם, ועומדת השאלה: "גם הקייץ ניסע לקיבוץ?" במיוחד חשוב להם האירוח במשפחות. השעות הספורות האלה מזמנות להם חוויה, שלדאבוננו רבים מהם לא זוכים לה אף פעם.

אנחנו מעוניינים לצרף משפחות נוספות למאמצים, ולכן פונים אל כולכם לחשוב על הנושא. דברו עם המשפחות שיש להן נסיון - תראו שגם למאמצים (הורים וילדים כאחד) השבוע הזה מהווה חוויה מיוחדת.

אנחנו גם רוצים להרחיב את מעגל הצוות העובד עם הילדים במשך היום. לא דרוש נסיון - הצוות הטיפולי מגיע עם הילדים - רק גישה חיובית לילדים, ונכונות לוותר על לוח זמנים קבוע במשך שבוע.

התאריך (המשוער בינתיים) 12-17. ביולי.

בהצעות והערות נא לפנות אלינו:

"השלישיה המובילה"

רחל א. / ג'וליה / אנגה

ועוד על יום העצמאות...

למרות פתיחתה הזהירה של אנגה בשבוע שעבר ב"מה נשמע" (ציטוט): "ועכשיו לנושא שגם בו יש סכנה שנחסיר שמות..." היא הצליחה, לדעתי, לפסוח בדיווחה על מאורע - או ליתר דיוק שני מאורעות, הכי מרגשים והכי מוצלחים, שידע משק זה. וכוונתי לטקס ערב יום הזיכרון, הן בחוץ והן בפנים.

בתור אחד שהיה מעורב שנים לא מעטות בארגון יום העצמאות על כל סעיפיו, אני מרשה לעצמי לקבוע לגבי אותם שני טקסים, שלא היו כמותם בעבר מבחינת "קליעתם למטרה". טקס מסוג זה תמיד מהווה בעיה, כי לא יודעים איך להמשיך ולממש את כוונתו. והפעם, לדעתי, נעשה זה לא בצורה יבשה, סטיריטיפית, עם הקראות "יבשות", אלא בצורה שדיברה אל לב כל המשתתפים.

אך הדבר המעודד ביותר הוא, שלא "המקצוענים" הקבועים (והעייפים) עשו זאת, אלא צוות של צעירים-צעירים ממש - של חיילים וחיילות ומשתחררים טריים.

הפעם אני לא אסתכן ולא אתחיל להזכיר שמות, אלא רק אסיר את הכובע ואומר: חבר'ה, כל הכבוד!

א ד י

פִּינַת הַסֵּרֶט הַשָּׁבֹועִי

שֵׁם הַסֵּרֶט: הֶזְרָה לַעֲתִיד

BACK TO THE FUTURE

בימור: רוברט זמקיס

מפיק: סטיבן שפילברג

משחק: מייקל ג'יי פוקס

קריסטופר לוי

קריסטפין גלור

מכונת זמן שנבנתה בידי ממציא מטורף, מחזירה נער אמריקאי בשנת 1985 שלושים שנה לאחור.

הנער מבקר במקום הולדתו, ופוגש בהוריו ברגע הגורלי שבו הם עומדים להכיר זה את זה ולהתאהב. אך נוכחותו משבשת את העניינים ומעמידה בספק את עצם היורלדו בעתיד.

"חזרה לעתיד" הוא סרט מדליק - הוא קומדיה עתידנית די נדירה באיכותה היום. יש כאן סיפור קולנועי שמסופר היטב בהומור, וערוך בקצב שאינו מאפשר שעמום. התסריט אמין ויש נסיון כן לתת בכל אירוע המוזכר "בהווה" סיבה שהתרחשה "בעבר".

זהו סרט שיש בו התייחסות לאופנות, למטבעות לשון, למוסיקה ולמדיניות, בארה"ב של היום ושל לפני שלושים שנה. כמו כן יש בו יחסים אנושיים, הומור, פעולה ומתח. והכל במידה נכונה.

סרט מהנה ומבדר.

דניאלה נ. (וידיס) סרטים
עיין ערך: "גוש"

הרץ למרחקים ארוכים.

יענקלה לוסטיג, מאמן הכדורסל שלנו, מביא בזה כתבה בנושא הריצה למרחקים ארוכים - ענף ספורט שחברים לא מעטים אצלנו עוסקים בו - מי בפועל ומי ממעמקי כורסתו.

המאמר נכתב בידי דוד רימון, קשיש ישראלי, הרץ למרחקים ארוכים, מתוך כוונה לייעל את נושא הריצה לאדם המבוגר הממוצע.

"הלמוט ברוער, כתב-ספורט בעל שם עולמי ומומחה לריצות למרחקים ארוכים, הגיע לטנבל שעל שפת האוקיינוס השקט. טנבל היא עיירה במחוז קוסטה-דה-סילנסיו, הנמצא על האי טרניפה, אחד משיבעת האיים הקנריים.

ברויער הוטס לטנבל על-ידי עיתונו "ריינישה פוסט" מדיסלדורף, גרמניה, במיו-חד כדי לכסות את אליפות העולם לקשישים בריצה למרחקים ארוכים של עשרה ק"מ, ושל מרתון, שבו השתתפו רצים מעשרים-ושתיים ארצות.

הלמוט ברוער התרשם מאוד בראותו אותי משתתף באליפות העולם בריצת מרתון (42 ק"מ), וזאת לאחר שיום אחד לפני-כן השתתפתי בריצת 10 ק"מ. והוא פירסם ב"ריינישה פוסט" מאמר מיוחד עלי ועל ריצתי. ברוער ציין ש"אני רץ כדג במים" ושיאינני נותן לאף אחד לעקוף אותי", ועוד. אלא שבעיקרו של דבר הוא גילה בי דבר-מה שאני עצמי לא ידעתי - שאני רץ בצעדים קצרים וקצובים לפי השיטה היפנית.

האמת היא שמעולם לא לימדני איש לרוץ ואני רץ כפי שרגלתי נושאות אותו. אחד מוותיקי הרצים באירופה אמר לי פעם, שהוא שם לב שאני רץ לפי השיטה היפנית, כש-רגלי לא נוחתת על כף הרגל, אלא תחילה על העקב ועוברת בהדרגה מהירה עד לקצה האצבעות.

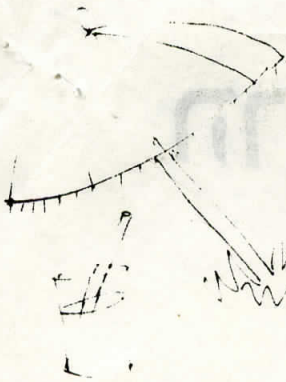
כתב-ספורט, שראיין אותי לאחר שהשתתפתי בתחרות הריצה למרחק 10 ק"מ באולימפיאדה העממית באוגסבוריג, מינכן, בשנת 1972, שאלני כמה פעמים אני רץ. עניתי לו ששלוש פעמים בשבוע אני מתעמל במשקלות, ושלוש פעמים אני רץ למרחקים ארוכים. על כך הוא הסב את תשומת לבי, שריצתי היא לפי השיטה הצ'כית ולא השיטה הגורסת ריצה יומיומית, כלומר שבע פעמים בשבוע. עוד סיפר לי כתב-הספורט בגרמניה, שמכיוון שאני רץ במהירות משתנות, הרי ריצה כזאת נקראת ריצה אינדיאנית.

פעם סיפר לי אחד הרצים, שהוא נוהג לרוץ במספר ק"מ עולה וגובר: כלומר, הוא מתחיל ביום ראשון בריצת ארבעה ק"מ, מוסיף מדי יום עוד ק"מ, ומסיים בסוף השבוע בעשרה ק"מ. לשאלתי עניתי, שאני נוהג אחרת: כלומר, כל ריצה אצלי היא בת עשרה ק"מ, ללא תוספות, פרט למקרים מיוחדים - כגון שרב כבד ואז אני מפחית במספר הק"מ, או לפני תחרות - אז אני מוסיף, כדי להיות בכושר. על כך הגיב הרץ ואמר: אם כך, הרי אתה רץ בשיטה הגרמנית.

בריצה למרחקים ארוכים של 10 ק"מ ומרתון נוהגים בכמה ארצות אירופה לחלק מי-שתיה לרצים, תוך כדי ריצתם. בגרמניה, למשל, מחלקים לפעמים תה מתוק ופעם אף הגישו לנו מרק חם בכוסות. חלק מן הרצים מביאים איתם סוכר ובננות, שאותם הם אוכלים תוך כדי ריצה. אשר לי, אינני אוכל ואינני שותה מאומה בשעת ריצה ואינני מפסיק כלל באמצע הריצה, לא למנוחה ולא לשום מטרה אחרת. נאמר לי על כך שזוהי השיטה השוודית.

בסיכומי של דבר אני רץ בשיטה יפנית, פינית, צ'כית, אינדיאנית, גרמנית, שוודית."

קדימה - לבריכה!

זברים - ילדים - בני משק - כלל האוכלוסיה

עם התקרב עונת הרחצה ופתיחת בריכת השחיה ברצוננו להזכיר לכולם מספר כללים להתנהגות בבריכה, כדי לאפשר לכולנו קיץ מהנה ובריא:

* השחיה בבריכה - בשעות הפתיחה ובנוכחות מציל בלבד!

* בעלי/ות ש'ער ארוך מתבקשים לקשור את שערם או לחבוש כובעים. אין להיכנס למים בשער פזור.

* תינוקות וילדים קטנים חייבים ללבוש תחתונים או טיטול.

* אין לעשן בקרבת הבריכה, ויש להשתמש במאפרות הפזורות בשטח.

* אנשים שיש להם פצעים או חתכים חייבים לוודא אצל המציל אם הרחצה מותרת.

* לפני הכניסה לבריכה יש להתקלח!

* הכניסה לכלבים אסורה בהחלט! בעלי הכלבים מתבקשים להקפיד על כך שהכלבים לא ייכנסו לשטח הבריכה.

* אין להכניס לבריכה חפצים חדים: סכינים, חתיכות ברזל, מקלות, וכו'.

* הכסאות - מקומם על הדשא - אין להכניסם למים.

שעות הפתיחה:

10.00 - 12.00

13.00 - 17.00

* האחרים על תפעול הבריכה הם:

הרולד, אריק, זאדי

בכל בעיה - שאלה - פניה נסר לפנות אליהם או למציל בבריכה.

לידיעתכם - חדר השר הופרד משטח הבריכה,

והכניסה אליו נפרדת - אין צורך להיכנס

לשטח הבריכה.

מקווים לראותכם לעונה ארוכה ומהנה.

ריסוס מהאוויר

עם התקרב ריסוס הכותנה הוחלט בוועדת הבריאות שתהיה כתובת אחת בלבד לתלונות החברים בקשר לנושא.
לן ו. לוקח על עצמו קבלת תלונות וכו' ודואג להעבירן לעובדים בשטח.

דו"ח משיבת המזכירות מיום: 12.5.87.

נכחו: מיכאל ד', יעל ש', גרשי א', מקס מ', דודו פ', ישראל א', ג'וני פ', קרול ב'.
נעדרו: גדי ע', שאולה א'.

1. מש' ברוס ובתיה וויטהם.

המשפחה פנתה בבקשה לקבל שנת חופש שניה. בקשתה אושרה.
בדיון שנערך התעוררה השאלה הכוללת של שנות חופש והוצע לבקש מו. החברה לדון בנושא ולהכינו
לחברה. כמו כן צוין הנוהג להביא לאסיפה כל בקשה לתקופת חופש מהקבוצה מעל לשישה
חדשים.

2. תאריך לחגיגות ה - 40 של הקבוצה

הקבוצה שהתקבצה לפני כמה חדשים לדון בכל הנושא שאפה לחגוג באולם ההתכנסות החדש שיבנה.
כעת, עם התקרב מועד החגיגות של הקבוצה עם החברה המבצעת את הבניה, אפשר יהיה לקבוע תאריך
מדויק שיהיה בסתיו 1988. בישיבה הבאה ייקבע התאריך המדויק.

3. תרומה.

ישראל א' דווח על תרומה של גב' בלסד לקבוצה בסכום של £ 20,000 (עשרים אלף שטרלינג),
שהם כ שלושים אלף דולר. אחד הרעיונות שהועלה על ידה היה להועיד את הסכום למטרת
בנית ארכיון לקבוצה. מידע זה נמסר בינתיים לידיעת החברה על מנת לחשוב יחד על יעדים
לתרומה.

4. מידע.

נמסרה אינפורמציה ע"י ישראל א' על התקדמות השיחות בעניין הערעור על החלטת ו. החברים.
נציגות של החברים המערערים על ההחלטה ישבו עם ועדת החברים לטכס עצה. ישראל ממשיך
בפעולתו. אגב כך הודיעה נעמי על יציאתה בחודש יולי.

5. קנית כלי נגינה.

במסגרת למודי הנגינה בחליל צד, קבע המורה של מיכל ס' שאם ברצונה להמשיך לנגן
עליה להחליף את החליל. מדובר באלף עד אלף וחמש מאות דולר, כאשר הקניה תעשה בידי
מומחה. המזכירות המליצה לקנות את הכלי תוך הבנה שהוא ברשותה של מיכל אך שייך לקבוצה.

מזל טוב מזל טוב

HAPPY BIRTHDAY

17/5/1987 Galyah Tubas **TO BIS GALIA**

Ran Katz

Nogah Lifschitz

Yasmin Melinah **MELINA**

18/5 Max Mader

Phil Glick

19/5 Pam Mendzigursky

Alizah Doyle **ALIZA**

Chen Ben-Roth **BEA RUTH**

20/5 Tony Mashlach

Shirit Devolt **DAVOLT**

21/5 Alec Collins

Oded Lippa

22/5 Tomer Whitham

23/5 Chana Masser **MASER**

Irvin Kantor **CANTOR ERWIN**

HAPPY ANNIVERSARY

17/5/87 Batyah & Meir Raines

P'ninah & Mufti Lifschitz

23/5 Gustie & Joe Rifkind

On Lag B'omer:

Ruthie & Doron Cohen

Le'ora & Yahel Attir

Rina & Michael Cohen

Noah & Efraim Ma'ayan

Esther & Avi Netser

Na'amah & Gershon Mader

Irit & Tony Yentis

Orly & Ronen Yaron

FILM OF THE WEEK

Producer: Stevan Spielberg

with: Michael Jay Fox
Christopher Lloyd
Crispin Glover.

The story: A mad scientist invents a time-machine, and returns a young American boy to the past, 30 years ago, to exactly the minute when his parents meet for the first time and are about to fall in love. His presence is rather disturbing to the couple, and there is a possibility that he will, after all, not be born!

The subject is told with a great deal of humour, tension and action. A science fiction film with a difference.

(from Dudu)

NEWS OF THE WEEK

If you look at the television (Israel) tonight, Friday at 20.30, you will see an excerpt of the play Ruth Ney is taking part in. The title of the play is "You can whistle till tomorrow morning", and I believe it is ultra-modern. It has had very good write-ups, and they are performing at the Tel-Aviv Museum on 5/6/87, and at the Jerusalem Festival on 10/6/87.

- * It is nice to see another little Nymark running about the kibbutz. Welcome to Yig'al and Laura, who are here for a visit.
- * We understand that Omri (Leila's son) is also arriving for a visit very soon, for the first time in ten years.
- * And of course, in another fortnight or so Ronnie Whitham is arriving to 1) get married, 2) celebrate his father's 70th birthday, and 3) take part in a family reunion of all the nine Whitham brothers for the first time in (Jim reckons) twenty years or so!
- * I hope you didn't think Sukkot was coming early this year, when you saw the scaffolding going up near the dining room! Alec warns us that these are only early preparations for the enlargement of the place, and that actual building work will start a bit later on.
- * We are still picking avocado, and this week we are also sending chickens to market again. The cotton which was sown a few weeks ago, is sprouting, and so are the weeds! Chaverim have been asked to put in extra hours weeding.
- * There was a bridge tournament in Eilat last week, for teams from factories all over the country. Of course our team did well (Eddie, Jeoff, Henry S. and Shloffer). They took second place.
- * There is a rumour that the new flats will be ready on June 1st. .'

SHABBAT SHALOM

Inge

!!!Slight change in Clinic hours: on Mondays there will be no reception in the early morning, but only from 11.00 - 13.00, and also from 16.00 - 18.00. !!!!!

